

TÍTOL: FEM LES PAUS

1. Objectiu de l'activitat presentada

Aprendre a veure els anuncis de la televisió amb una mirada crítica.

2. Nombre d'alumnes que hi participen

Els onze alumnes de cicle inicial. 57 alumnes de 3, 4 i 5 anys, en el moment final de l'anunci: "Fem les paus".

3. Context en el qual s'ha realitzat l'experiència

És un centre de nova creació que estem realitzant el procés de constituir-nos en Comunitat d'aprenentatge. Actualment hi ha dos grups d'Educació infantil de 3anys, un grup d'Educació infantil de 4 i 5 anys i un grup mixt de cicle inicial d'Educació Primària format per onze alumnes.

Els alumnes de cicle inicial que són els que han treballat el projecte, el 82 % són nous a Catalunya, pràcticament entre agost i novembre d'aquest any. Quatre alumnes de Bolívia, un de Gàmbia, un de Marroc, un de Romania i dos de Senegal. El 18% restant és un alumne de dictamen i un alumne d'ètnia gitana.

Alguns d'ells viuen situacions molt dures a casa i aquest model llavors el traspassen a l'escola.

Davant d'aquesta realitat la primera intenció és fer un treball de reflexió sobre les sèries televisives, amb la participació dels pares i tancar el treball realitzant una petita sèrie o historieta. I oferir models positius, d'amistat i d'ajuda.

Paral·lelament estem treballant la figura humana. La mestra demana de dibuixar la cara de perfil, del company que tenen al costat (anteriorment havien dibuixat la cara del company del davant). Es veuen uns resultats ... posem els dibuixos a la paret i els analitzem conjuntament. Com veiem la cara de perfil, per què hem dibuixat aquesta cara (mitja cara mirant-la del davant). Una nena explica que surt a la televisió.

Realment a la televisió surt un anunci (Cadena 100) on una cara és bastant similar al dibuix realitzat per l'alumna.

A partir d'aquest moment es deixa les sèries televisives com a base de treball d'anàlisi i considerem que el que hem de fer és analitzar i reflexionar sobre els anuncis. Què ens diuen? Què ens ensenyen? És real? Per a què serveixen els anuncis?

4. Descripció de l'experiència

- La mestra grava l'anunci de Cadena 100 i s'analitza a l'aula: Què hi passa? Per què hi ha mitja cara?
- A la rotllana expliquen quin anunci veuen. Parlen sobretot d'anuncis de cotxes.
- Ens posem **deures**:
 - i. La mainada preguntarà als pares quins anuncis els agraden i per què?
 - ii. La mestra portarà anuncis enregistrats de la televisió.
- S'enregistra anuncis de cotxes i d'altres productes pensant que siguin **anuncis agradables** i que la comunicació sigui de manera especial a través de la imatge i d'efectes, i amb molt poc text verbal. (Pensem que hi ha alumnes que no entenen el català, o molt poc). També hem considerat que l'anunci del cotxe pot **afavorir la comunicació** entre l'infant i els seus pares.
- Mirem els següents anuncis i anem dient: què veiem? Què ens agrada? Què ens fa sentir bé? Per què? Què ens explica? Què ens demana? Quins trucs hi ha?

L'Audi 3, a mesura que va circulant va fent música, tot tocant les ampolles.

El Citroën, el cotxe que es transforma en robot i de robot a cotxe.

El Lexus. (Una marca no coneguda).

El Nissan, passa pels terrats.

La Caixa. El diàleg, l'amistat.

- Per a què serveixen els anuncis?
- Preguntar als pares per a què serveixen els anuncis?

De la reflexió sobre la resolució dels diferents conflictes que van sorgint al dia a dia i del que podem fer tots plegats per estar bé junts, surt la idea de **fer un anunci**. Hi ha hagut un treball d'enregistrar-los, de fer un circuit tancat – càmera de vídeo i televisió-.

Triar l'objectiu de l'anunci. "Fem les paus".

Pensar els eslògans. (Veure el vídeo).

Pensar la idea. (Posar-nos tots els alumnes de l'escola fent la paraula PAU)

Preparació del guió de l'anunci. (Com ens barallem, parlem, diem els eslògans i la representació de PAU)

Assajos i realització.

Valoració del treball realitzat.

Expressen a la rotllana i alguns davant de la càmera de manera del tot espontània la seva valoració i com s'han sentit. L'últim nen expressa el missatge que ha après en tot aquest treball de realització de l'anunci. Ell sol, s'ha posat davant de la càmera i ha parlat.

5. Valoració de la percepció de l'alumnat.

L'alumnat ha estat molt receptiu en tot el procés. S'han contagiat dels moments **tranquils** dels anuncis, de manera especial el de l'Audi. De l'**ordre** que hi ha en l'anunci de la Caixa. De l'emoció **silenciosa** del Lexus, marca de cotxe que no recorden. En canvi si recorden el nom del cotxe Citroën del robot. La **perfecció** de les imatges, el moviment, la musicalitat.

Per contra quina deformació de la realitat els ha donat l'anunci de cadena 100.

Per a la mainada han estat uns moments màgics, veure's a la televisió, l'enregistrament. Buscaven la perfecció en la pronúncia.

Han après amb les reflexions conjuntes amb els seus pares, amb la mestra i els companys, per què serveixen els anuncis; i que el contingut dels anuncis i el que ens comuniquen no vol pas dir que sigui veritat o que sigui real.

Reflexions finals

Ha estat una manera d'ajudar la mainada a mirar els anuncis amb una altra mirada, una mirada més crítica.

Junts hem compartit emocions positives.

Els pares s'hi han implicat, en una tasca que per a ells no seria ben bé escolar, i han entès que era una forma de col·laborar amb l'escola. Han valorat el treball d'ensenyar i aprendre a mirar la televisió.

Tota l'escola, mestres i alumnat, ha col·laborat en un projecte comú. Ha estat un vincle d'unió.

Ha estat possible trobar i oferir **patrons positius** per per tal de contrarrestar

“l'impacte dels continguts de risc que influeixen negativament en la població infantil, sobretot en aquella que és socioculturalment més vulnerable”¹.

¹ Llibre Blanc: L'educació en l'entorn audiovisual:III. Tercera part: Conclusions i propostes (final punt 6). Quaderns del CAC. Número extraordinari, novembre 2003.